

julij 2021

Mediteran 2021

Jonsko morje

1. julij 2021, četrtek

Messolonghi

Jutro je vroče, vse okoli nas je zavito v rjavkasto meglo.

Po posvetu kapitanov ob kavi na Lari in hlajenju v toplem morju, dvignemo sidro nekaj pred drugo v upanju, da se veter popoldan vklopi. Dočakamo ga pri Oxiji. Najprej piha zelo vzpodbudno, potem počasi jenja. Ostanemo neugodni valovi, premalo pogona in soparna vročina. Želeli smo videti Kryoneri, končamo na mestni obali v Messolonghiju, na mirnem morju s prepihom.

V večernem hladu obiščemo že od lani znano taverno. Všeč so nam mize na trati. Arno je končno dočakal kopanje po "živi" travi.

vroče dan

divja Oxia

v kanalu Mesolongija

v kanalu Mesolongija

ribiči

in deklice

na trati

na trati

2. julij 2021, petek

Patras, Peloponez

Jutranje potepanje po mestu, ki je od pristanišča oddaljeno 1 km, je bilo naporno. Obiskali smo 2 navtični trgovini, 2 kruharnici, uzerijo in market. Brez frapeja tudi težko preživimo.

Tudi danes ni vetrovnih pogojev za ogled Kryonerija. Odjadramo v Patras. Jutri bo močan zahodni veter in bomo šli raje na kopenski izlet. Lepo bi bilo odjadрати globlje v Korintsko morje, vendar je potrebno prijadрати tudi nazaj in vetrovna napoved za naslednje dni temu ni naklonjena. Žal letos nimava časa čakati na ugodnejši veter.

Urekeke nas je z opisom priveza v Patrasu ohrabil, da smo zapluli tja. V starem trgovskem pristanišču, v drugem bazenu z juga, pri železniški postaji, so uredili mestno marino. Nekaj je muringov, nekaj bočnih vezov. Na voljo je voda in elekrika, marina je varovana (hiška z varnostnikom 24/7). Center mesta in dogajanja je 1 minuto stran...

Zvečer raziščemo ponudbo rent-a-car-jev in gremo na ogled nočnega življenja 3. največjega mesta v Grčiji. Najbolj prijeten je čisto stari del mesta, pod hribom z utrdbo. Vzdušje je kot v stari Ljubljani, le povprečna starost obiskovalcev je nižja.

stara meščanska hiša v Mesolongiju

ob kanalu

ob kanalu

oznake plovne poti v kanalu Mesolongija

star svetilnik v Patrasu

Patras

staro trgovsko pristanišče, novo je 2 milj južneje

valobran

težko razumljivo...

glavni trg Patrasa

glavni trg, popotresna gradnja

stari del mesta, hiše po starem

3. julij 2021, sobota

Peloponez

Posadki Male in Lare se z Micro odpeljeta raziskovat kopno. Cilj turistični vlak Diakopto - Kalavryta, ozkotirna zobata železnica, ki se z obmorskega letovišča povzpne po soteski do vasi 750 m nad morje, pod najvišje peloponeške vršace.

Lepo ohlajeni se po avtocesti pripeljemo do izhodiščne postaje vlaka. Nič kaj prijazna blagajničarka nam sporoči, da je vlak ob 12.15 razprodan ter da psov, domačih živali in koles ne prevažajo v nobeni pojavnosti. Kaj pa vlaki za nazaj? Ti še niso povsem zasedeni. Po bojnem posvetu, se odločimo v Kalavryto peljati z avtom. Cesta je še enkrat daljša kot železnica. Tone se bo žrtvoval in avto z Arnom vrnil v dolino.

K sreči se odločimo za zadnji povratni vlak, malo pred 17h.

Najprej, na prvem cestnem vzponu proti Kalavryti, opazimo, da nam bo zmanjkalo bencina in se vrnemo na črpalko v Diakopto. Potem ugotovimo, da alternativna, krajša cesta ob železnici ne obstaja.

Po nekaj kilometrih vzpona po široki, ovinkasti cesti, pademo v vinsko klet ob njej. V lepo urejeni, moderni vinski kleti izvemo, kako nastane organsko pridelano vino, bio vino. Lastnih vinogradov nimajo. Predelujejo vino okoliških kmetov, katerih mali vinogradi ležijo na nadmorski višini od 500 do 1100 m.

Po degustaciji vina paše mezica. Ustavimo se v prvi taverni z lepim razgledom proti Korintskemu morju in Parnasu.

Preko prelaza se končno spustimo v Kalavryto. Do odhoda vlaka je še dovolj časa, da se odpeljemo naprej na ogled znanega smučišča nad vasjo. Vas leži 750 m nad morjem, ko privinkarimo do smučišča, smo na 1700 m. Cesta je idealna za motoriste. Smučišče je večje in višje ležeče kot Krvavec. Navdušeni nad lepimi planinami in zunanjo temperaturo odbrzimo proti podzemnim jezerom "nedaleč" stran. Ta nedaleč, na tablah je pisalo 8 km, je več kot 16 km stran od Kalavryte. Vrsta pred vhomom v jamo, prepoved fotografiranja in trajanje ogleda nas prepričata, da obisk pustimo za drugič, če nočemo zamuditi vlaka.

Vlak Vesno, Bogdana in mene, žal brez čuvaja malih psov, odpelje na minuto točno. Najbolj slikoviti del proge je med srednjo postajo in Diakoptom. Fotografirati je skoraj nemogoče, saj se levo in desno pnejo strme stene. Vlaku manjka steklena streha.

V Patras se vrnemo po nacionalni cesti No.1 - kot stara cesta iz Lj. v Koper. Nekajkrat zaidemo, ker so traso ceste

prilagodili novi avtocesti in pozabili na kažipote, a vseeno najdemo domov. Korintsko morje je imelo lepe bele pene, odločitev o kopenskem izletu je bila odlična. Lepo smo se imeli.

Zvečer kapitana še nekaj časa modrujeta. Ženski del posadke je omagal...

moderna vinska klet na poti v Kalavryto

polnilnica

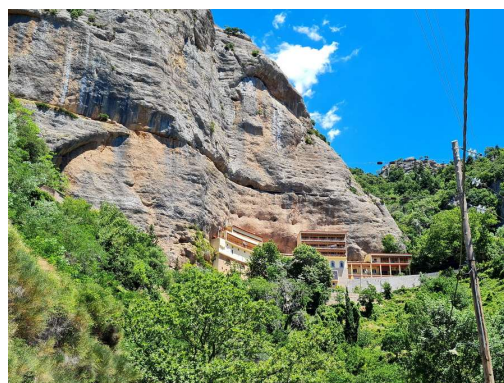
novodobni glineni sod

hrastovi sodi uvoženi s Francije - diši po EU sredstvih...

arhivska vina

samostan ob poti

prihajamo v smučarske kraje

tereni do višine 2310 m n.v.

rožica

malo nižji del smučišč

postaja v Kalavryti

zobi železnice

4. julij 2021, nedelja

Messolonghi

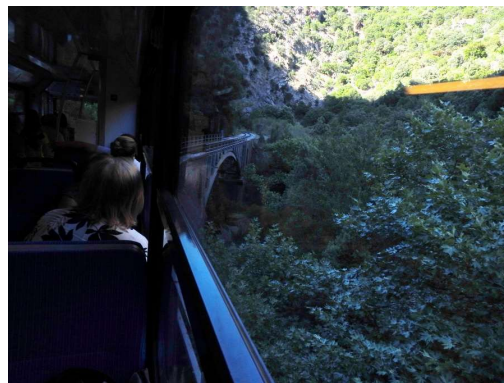
Naši poti se danes žal razhajata. Mala je namenjena proti jugu, Lara proti zahodu in kasneje počasi nazaj v Jadran. Še zadnji skupni frape na glavnem trgu sredi Patrasa pred kruharnico, kjer bi Vesna in Bogdan najraje pokupila pol trgovine... in do naslednjega srečanja, mirno morje in ugoden veter Mala. Upava, da se srečamo, preden Arno odraste.

Po temeljitem pranju barke in njenih prebivalcev, če že imava na razpolago 1 tona vode, izplujeva v veter. Kmalu ugotoviva, da z izbranim ciljem ob delti reke Achelos za Oxio, ne bo nič. Predaleč je za današnje jadralne in motoristične pogoje. Zato raje odjadrava v Messolonghi na sidro.

Klima je danes bolj prijetna. Sidrava v blatno dno mesolongijskega pristanišča v upanju, da bova sidro še kdaj izvlekla, in se lotiva domačih opravil. Okoli naju je še nekaj enako mislečih posadk.

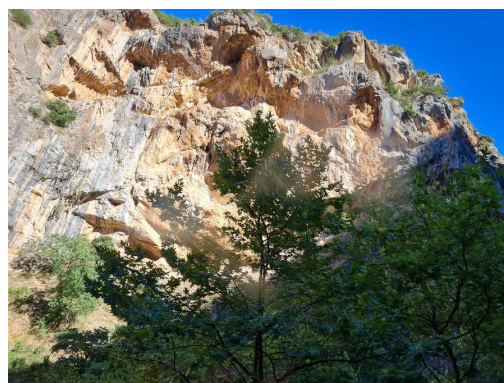
še nekaj slik od včeraj

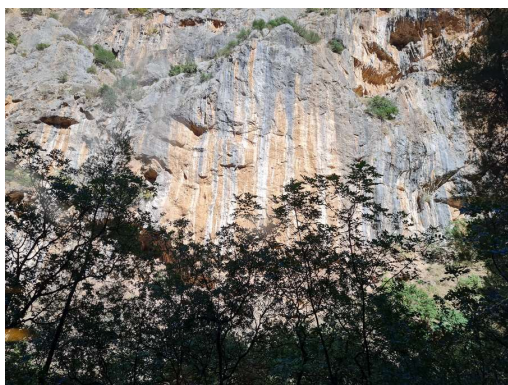
divja pokrajina

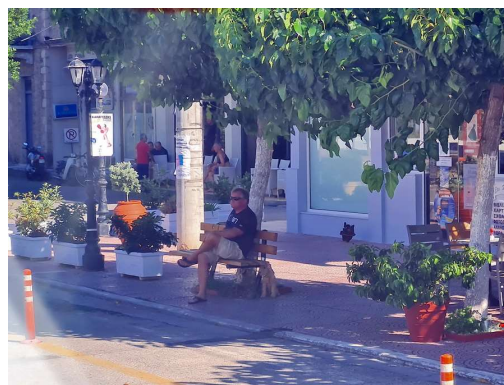
srednja postaja železnice v Kalavryto

slikovita soteska

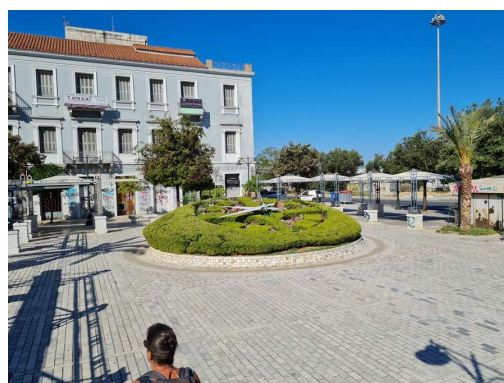
pisane skale

prevoznik malih psov

nedeljski Patras

zelena ura

skoraj prazna peš cona

ponovno v kanalu Mesolongija

privatna rezidenca

vse naokoli so soline (bio, organske)

5. julij 2021, ponedeljek

Zaliv Marathia

Spanje na sidru v Mesolongiju je prav mirno. Prijeten vetrič naju je hladil celo noč. Le kopati se ne da. Domačini sicer mislijo drugače. Zjutraj veselo kravljajo in čofotajo čez celo pristanišče sem in tja. Barva in vonj morja nista po najinem okusu...

Sidro polno blata sva izvlekla z nekaj truda. Sosednje barke so vse po vrsti kvalitetno mučile sidrne vitlje.

Danes na odprtem morju izgleda precej drugače kot včeraj. Veter in valovi so se pomirili, bonaca je. Poleg naju brzi proti zahodu še grška Elanka 31. Včeraj sva jo srečala, ko je plula iz Mesolongija in se prav kmalu vrnila. Proti Oxiji pluje zelo blizu obale, tam kjer piše, da je 2 m globoko. Elanke imajo grez 180 cm. Kapitan to morje očitno zelo dobro pozna.

Vzhodno od Oxije sidrava v malem, peščenem zalivu za kopanje. Skočim v morje in v istem hipu skoraj izskočim. Morje ima 21 stopinj. Bogdan gre vseeno na lov. Ribe se skrivajo v luknjah ob izvirih sladke vode in se večje izmikajo.

Ob 16 h dočakava jugo-vzhodnik in jadrava vse do današnjega cilja - do zaliva, ki sva si ga ogledala pred dnevi na plovu v Astakos. Jugo-vzhodnik se obrne v severo-zahodnik, jadrnanje je počasno. V zalivu naj bi sidro dobro prijelo. 2000 obratov je zdržalo šele v tretjem poskusu.

V zalivu je divji kemp ali kemp po grško - plaža in ob nej nekaj počitniških prikolic z ohišnico in nekaj italijanskih avtodomov.

Tik pred temo se med prikolicami sprehodita dva lepo rejena črnonoga pujska...

počitniške hiše na južni strani solin Mesolongija

eden lepših svetilnikov na severni obali Patraškega zaliva

1000 milj od Vrsarja

divji kemp v zalivu Marathia

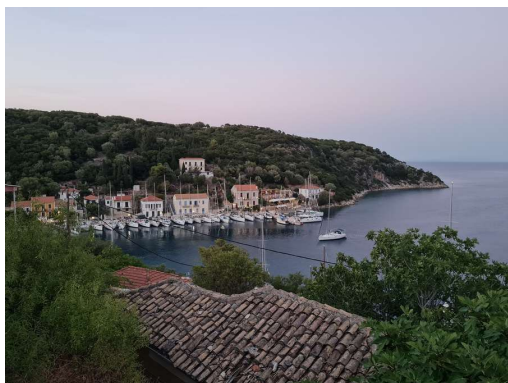
6. julij 2021, torek

Kioni, Ithaka

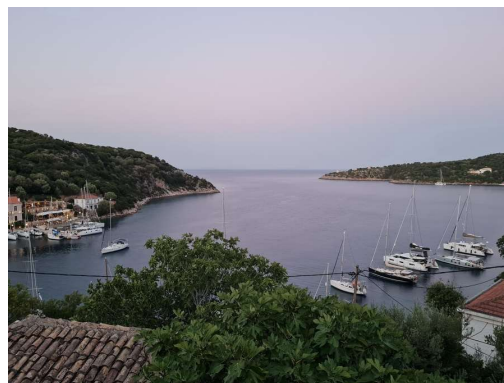
Proti pričakovanju celo pot do Kionija na Itaki prav lepo jadrava in uživava - Arno malo manj, se še ni navadil na orcanje. Napovedani zahodnik je pihal iz smeri 315, kasneje celo 330, cca 4 bf. Vetrovno zmedo je naredil le Atokos, kjer pol milje celo ni pihalo prav nič. Na morju je bilo ogromno jadrnic, kot pred Biogradom ali Murterjem.

V Kioniju je gužva. Zrineva se na obalo že v območju tavern. Lepo, šolsko pristajanje sidro/krma na obali v bočnem vetru 15 vozličev - samo gor nisem gledala, ker me je bolj zanimala globina vode. Gor je pa senčnik od taverne. Prvi napad je preživel. Drugega napada, ki so ga povzročili valovi Super Fasta (trajekt), ni preživela naša (Matkova) krmna sidrna lučka. Podstavek z ledico je končal na dnu morja in tam prav lepo svetil, da ga je kapitan brez težav rešil. Sledilo je nekaj urno lepljenje ostankov. Rezultat še ni znan.

Potem me kapitan končno odpelje na "romantičen" sprehod in zasluženi Mamos v taverno za larino krmo.

Kioni

Kioni

Kioni

Kioni

Kioni

pod nesrečno tendo

7. julij 2021, sreda

Vasiliki, Levkas

Na obali se zjutraj pojavi tovornjaček z nafto. Dolijeva najdražje gorivo v letošnjih grških počitnicah. Še dobro, da smo veliko jadrali.

Že navsezgodaj si jadrnice izmenjujejo priveze. Vpluje tudi slovenska jadrnica Shimshal. Prav kmalu edini slovenski posadki današnjega dopoldneva v Kioniju pridno klepetata v bližnjem kafiču.

Ogabno vroče je in do koder seže pogled je meglena bonaca. Končno se le odločiva izpluti, starejši francoski par z intekomom na glavi, na večji jadrnici, pa pristati nekje levo ali desno od nas. Dodatna oprema za pristajanje ne pomaga. Gospa mirno vrže sidro čez naše. In je bil hafenkino, že tretji ali četrti danes. Mišo s Shimshale ga na žalost gledalcev skrajša. Pridrvi s svojim spidi byboatom in sname sidro nesrečnih Francozov z našega.

Do Vasilikija brni Janmar. Veževa se v stari del pristanišča. Nova marina pred njim še vedno ne deluje. Works in progres, samo za razliko od drugih nikoli končanih grških marin, se v tej novi marini ni dovoljeno vezati. Stari mandrač je plitev, okoli 2 m globine, ponekod celo manj, zato je prostora dovolj. Občinski privezovalec nama pove, da ima stebriček z vodo in elektriko v bližini še nekaj kredita na enem priključku in naj se kar oskrbiva. Privezati se so nama pomagali sosedi Angleži...

Drugi sosedi so Romuni, ki se vseljujejo na malo 8 m jadrničko. Mama kljub vročini mirno tovari robo iz marketa, moški del s sosedom rešuje tehnične probleme. Pred izplutjem se poleg družinice na barko preseli še surf, sub in dve kolesi. Vodna linija je predvidena za to...

V bifeju surf kluba je med 17 in 18 h Happy Hour, to pomeni 2 Mytosa za ceno enega. Zelo primeren kraj za srečanje z domačimi. Kasneje se preselimo še k "Metki" na pita gyros večerjo.

Okoli nas je kar nekaj slovensko govorečih turistov.

Če imaš rad vetrno-vodne športe je Vasiliki prava izbira. Sistem je dognan kot Super Ski Dolomiti za zimske radosti. Tudi cenovno kraj ne zaostaja kaj dosti...

slikoviti Kioni

dolgo pričakovano srečanje (nečakinja- Arno)

urejena plaža posvečena surfarjem

garaža za jadra in zmaje

jadra za vse vrste specialistov

garaža za surfe

8. julij 2021, četrtek

Vasiliki, Levkas

Ostajava v Vasilikiju.

Fantje že navsezgodaj odbrzijo v nakup oljčnega olja k Liberakisu, bližnjemu oljarju.

Nasproti peš vhoda v novo marino je samopostrežna pralnica z 8-kilskimi pralnimi stroji. Pranje je po 6 eur. Operem vse umazane cunje, še tiste napol zimske iz hladnejših dni. Na Lari se perilo posuši hitreje kot v sušilcu.

Ostanek dneva počivava in pospravljava. Vročina jemlje voljo do dela. Kot zanalašč je edini frizer v Vasilikiju danes izjemoma zaprt.

Zvečer se odpeljemo v taverno Filipas, v hribe med Sivoto in Nidrijem. Prijatelja moje sestre sta v Vasiliki prišla z avtom, domači z letalom. Preveč nas je za en avto, zato najameva Jimnija kabrio za 20 eur, all inclusive, in odbrzimo. V gorski

vasici ni dosti hladneje. Taverna ima lep razgled in precej nižje cene kot obmorska letovišča. Prijetno kramljamo pozno v noč. Arno medtem navezuje stike z domačimi mačkami. Počasi spoznava, da si prav nič ne želijo igre z njim.

Na poti nazaj v Vasiliki z nečakoma opazujemo zvezdnato nebo in uživamo v prepihu. Ubogi kapitan šteje ovinke...

krmna sidrna lučka se je zlepila

pogled na stari pomol

pisana družčina v gorski taverni

9. julij 2021, petek

Akra Choironisi

Kapitan je končno srečal frizerja, natančneje frizerko in močno spremenil svoj izgled.

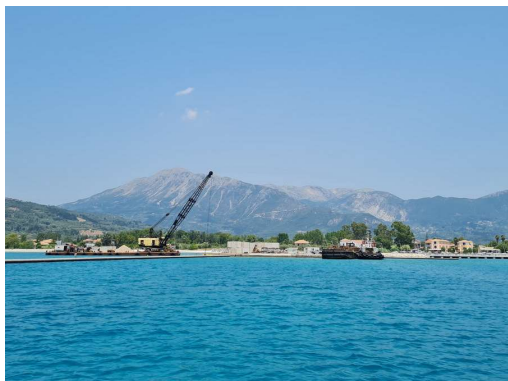
Po poslovilnem frapeju na vaški obali in obisku mesarja počasi izplujeva. Zelo počasi, kajti glede na zastoj vir dobre vode je potrebno prej še temeljito oprati barko, posadko in dopolniti ladijske zaloge vode.

Za prvim rtom razpneva jadra. Najprej piha veter v pol-krmo, potem metuljiramo, potem piha v bok. V kanalu med Levkasom in Meganisijem se veter kanalizira. Zapiha do 25 vozlov. Po 2 miljah glisiranja se veter izklopi, nekaj milj motoriramo in zadnjih nekaj milj spet jadramo.

Sidramo v zalivu za rtom Akra Choironisi (prevod prašičji rt) na severni obali, pred vstopom v Levkaški kanal. V zalivu je "kmetija", lepa plaža z živalskimi drekcami brez turistov, čisto morje in čisti mir.

Po sončnem zahodu se začne koncert škržatov.

Zlepljena zadnja sidrna lučka deluje.

v Vasilikiju se še kar grad - nismo izvedeli kaj...

grški gusarji pri Meganisiju

vikendica po grško

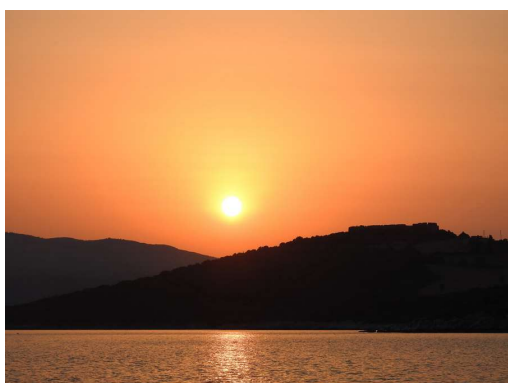
počitnice z avtodomom

zvečer so se za prašičjim rtom na plaži prikazali praiščiki

stara, v skale vraščena oljka

sončni zahod za trdnjavo sv. Jureta na J vhodu v Levkaški kanal

10. julij 2021, sobota

Preveza

Zbudimo se pred živalskim vrtom: krave, prašički vseh velikosti, kasneje pridirja še čreda koz. Ko jih sonce ogreje, izginejo.

Zaplujemo v Levkas in pol ure iščemo vez, dokler se nas na predzadnjem čarter pomolu pred mestom ne usmilijo. Pomol je od različnih, manjših čarter agencij. Dovolijo nama ostati dve uri, ker je sobota menjalni dan.

Moramo obiskati prodajalno ribiškega pribora in kupiti vabe, da nam jih slučajno ne bo zmanjkalo. Ogledu mesnice, marketa in vrtnarije se tudi ne moreva odreči. Zadnji hip spijsva še Mythos pri Daltonu in odbrziva, da bi ujeli dvig mostu/trajekta Santa Maura na izhodu iz kanala ob 15h.

Ne zamudiva. Iz nama neznanega razloga mostu ob 15h ne odprejo. Priveževa se na betonsko ograjo glavne ceste na otok, ki teče vzporedno s kanalom in skupaj s še dvema grškimi čolni v močnem SZ vetru pridno čakamo, da most ob 16h le odprejo. Na severnem vhodu v kanal je moral biti večji kažin. Ko se most končno zavrti, se s severne strani usuje najmanj 30 bark. Tokrat so avtomobili čakali barke zagotovo več kot pol ure...

Popoldanski severo-zahodnik nas žene vse do vstopa v kanal za Prevezo. Na sidrišču za mestno marino v Prevezi nas čaka posadka Palome Grande, Klavdija in Uli. Laro privežemo kar na Palomin bok, ker orkanov danes ni pričakovati.

Klavdija in Uli sta pri odhodu iz Vrsarja na pot okoli sveta dobila za popotnico sodček piva. In ker se pivo, ko je sodček enkrat odprt, zlahka pokvari, je bil pomembni namen današnjega druženja, da to preprečimo.

Ker se že en mesec nismo videli, smo si imeli marsikaj za povedati. Pred spanjem smo še skupaj zaplavalali. Nočna temperatura tukaj ni bistveno hladnejša od dnevne, morje ima 28 stopinj. Ohladitev je bila bolj skromna.

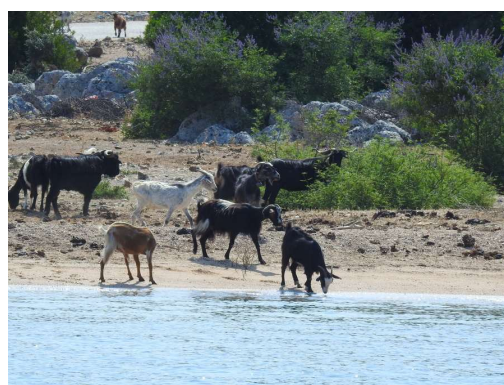
jutranji pogled na živalski vrt

jutranji pogled na živalski vrt

jutranji pogled na živalski vrt

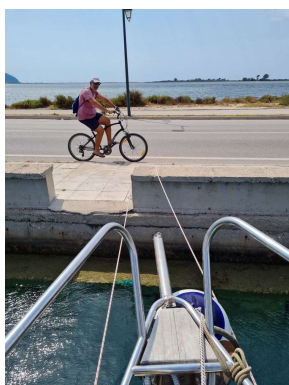
pridrvijo še kozice

najbolj nobl mesnica v Levkasu

paradajzi rastejo v živi meji pri Daltonu

privez med čakanjem na dvig mostu

hecna jadrnica

Paloma Grande nas pričakuje

Klaudia in Uli

11. julij 2021, nedelja

Acheron

Poslavljanje traja in traja. Predelamo nekaj navtičnih kart, si izmenjamo nekaj izkušenj, spijemo filter kavo po nemško, se okopamo in razidemo. Nasvidenje Klaudija in Uli naslednje leto v Egejskem morju. Naprej na zahod odplujeta šele naslednjo jesen.

Že v kanalu dvigneva jadra in jadramo v orco neverjetno prijetno in še kar hitro glede na veter in valove vse do zaliva Fanari. V zalivu jadra pospraviva, kapitan prevzame krmilo in zapljuje v reko Acheron. Krmar se je ob pogledu na valovanje čez sipino na ustju reke ustrašil...

Veževa se bočno na nenaseljeno jadrnico kakšne pol milje od ustja, na koncu vasi. Nekaj jadrnic ima tu "stalni" vez. Dva katamarana sta bila enako vezana že pred dvema leti, ko sva bila prvič v reki. Tokrat je tok precej močan. Valovanje odprtega morja se širi po reki navzgor, a ni motilno.

Po vročem dnevu je najprej na vrsti kopanje. Voda ima 18 stopinj in ohladitev je globinska. Kapitan potem vrže v vodo vse vrvi in Laro temeljito razsoli, vključno z jadri.

Po sončnem zahodu napadejo komarji. Vsa bojna sredstva, ki jih premoreva, komaj pomagajo. Spanje v lepo ohlajeni notranjosti barke je kratkotrajno. Kapitanu uspe šele po uri fizičnega obračuna komarje iztrebiti.

tole jadrnico sva srečala predlani na Ikariji

slovenski Pi...

preveške marine

Ammudia na bregu reke Acheron

Acheron, antična reka Styx, ki pelje v Had

pogled proti ustju Acherona

12. julij 2021, ponedeljek

Krf, Krf

Bitka s komarji se je končala: Petra cca 30 pikov, Bogdan 1. Autan komarjev ni prav nič motil.

Zjutraj je v barki prijetnih 26 stopinj. Na nasprotnem bregu reke se pasejo ovce, kasneje nas pridejo opazovat firbčne

koze. Sprehodiva se po Almundiji. Sredi vasi je lepo urejen informacijski center o delti reke Acheron. Ob reki je veliko tavern in nič trgovin. Ladijce čakajo občudovalce reke in antičnih ostankov ob njej. Turisti so pretežno Grki in Nemci. V zalivu Fanari je lepo urejena peščena plaža.

Z malo iznajdljivosti in pomočjo rečnega toka obrneva Laro in izplujemo. Morje v zalivu pred Pargo je valovito, piha točno v kljun. Do rta Varlaam motoriramo v upanju, da se bo za njim dalo jadrati. Za rtom se veter izklopi. Motoriramo naprej do Krfa, kjer se veter ponovno vklopi, zato se odločiva sidrati v zavetju trdnjave.

Pozno, ob 10h, kar je za grške pojme zgodaj, gremo raziskovat nočni utrip mesta. V ulicah starega dela je gneča nepopisna. Hudourniki nad nami vreščijo še glasneje od umirjene glasbe številnih lokalov. Sprehajalcev najine starosti ni veliko, prevladujejo mladiči...

Gumic je medtem čakal v bližnjem Yaht klubu.

na deželi

moderni pastir na bregovih Acherona

postane jasno, zakaj vozi s seboj stol...

firbčne koze

Almundi

pogled s struge na plažo v Fanariju

izliv reke v morje

pogled nazaj na ustje reke z morja

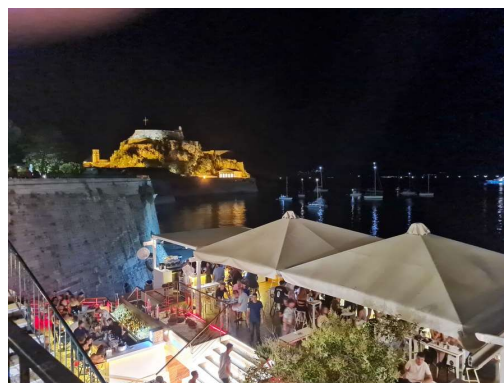
pečina pred zalivom Fanari

pod trdnjavo Krfa

nočni Krf

pogled na sidrišče pod trdnjavo

13. julij 2021, torek

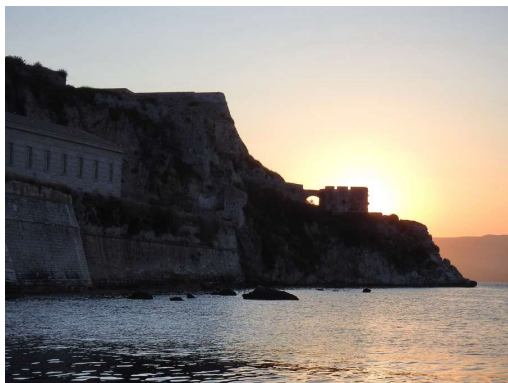
Erikoussa, Grčija

Kmalu izplujeva. Obeta se jugo in rada bi ga izkoristila za pot na sever. Z veseljem bi ostala še nekaj dni in raziskovala grško severno obalo, ampak letos se ne izide. Hiteti nazaj v maestralu pa ni prijetno.

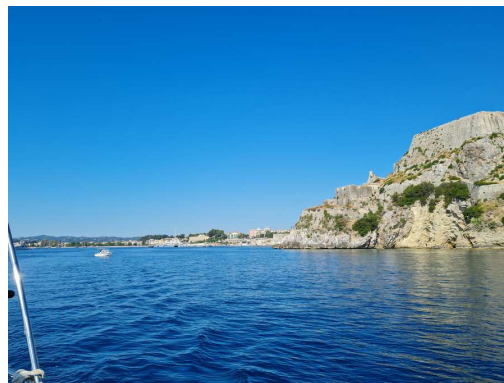
Do Erikousse ni vetra - dolgočasno ropotanje z lepim razgledom.

Sidrava v zalivu pred vasjo. Voda se je iz junjskih 19 stopinj ogrela na 24. Prijetna je in lepo ohladi. Po popoldanskem počitku gremo na sprehod do pekarnice in na zadnji letošnji obisk grške taverne. Med čakanjem na večerjo zapraviva še nekaj evričev v bližnjem marketu. Ugotoviva, da je vse kar sva obiskala v lasti Albancev. Iznajdljivci verjetno že dolgo obvladujejo trgovanje na otoku, ki je slabih 20 milj oddaljen od Albanije. Večerja je bila ena okusnejših in cenovno ugodnejših.

Malo pred polnočjo dvigneva sidro in izplujeva. Luna že spi, osvetljuje nas tisoče zvezd mlečne ceste.

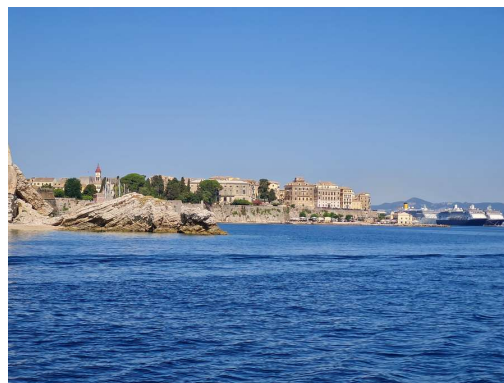
sončni vzhod nad Albanijo

sidrišče južno od trdnjave Krfa

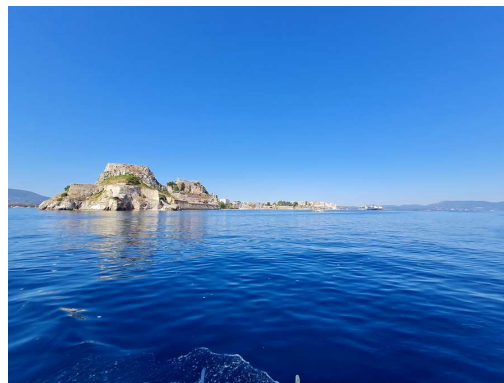
trdnjava

severna obala mesta

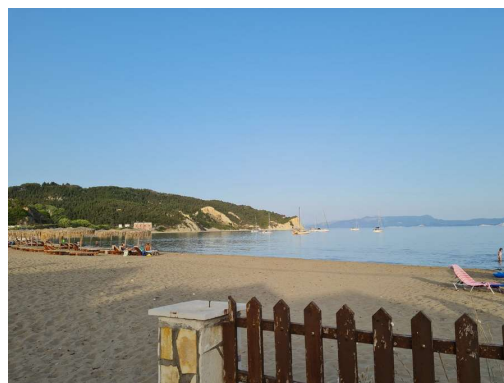
križarke na čakanju, včeraj sva videla prvo "živo"

Krf

nekateri potujejo takole

plaža pred sidriščem, Erikousa

Mediteran 2021

Jadran

14. julij 2021, sreda

Brindisi, Italija

Prvo četrtno poti Erikoussa - Brindisi sva motorirala, drugo četrtno jadrata s pomočjo motorja, zadnjo polovico vedno hitreje jadrata z vetrom od 170 do 140 p samo na genovo.

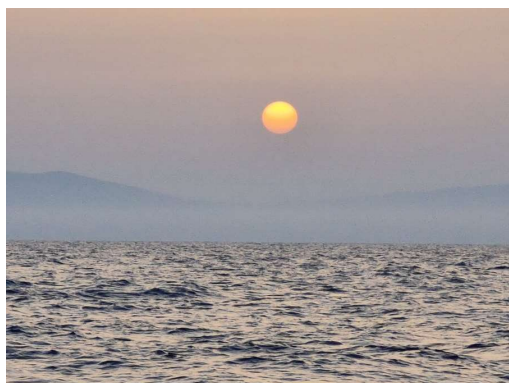
Ko na sredini Otrantskih vrat končno dočakava pravi veter, valovanje nas je že ujelo, zapoje rola. Močno skrajšava genovo in začneva vleči ribo k sebi. Trmasto se upira. Počasi le izvlečeva pol manjši rumenoplavuti torpednik kot pred dobrim mesecem sredi Jadrana.

Ob italijanski obali jugo pospeši in nekaj časa s skrajšanimi jadri drvimo po 6 bf. Kapitanov počitek v kokpitu so motile penice valov, ki so se rušile pred njegovim nosom. Lara s Hanzijem "roller coaster" vožnjo odlično odpelje. Posadka se natelovadi.

7 milj pred Brindisijem se jugo izklopi. Za 10 minut je zapiha vzhodnik, nato se vklopi maestral in počasi radira valove juga s svojimi. Za veliki valobran zapeljemo preden maestral pokaže vse zobe.

Obiščemo bencinsko črpalko in se vgnezdimo v Marino di Brindisi. Vsi trije smo potrebni počitka. Po pozni večerji kmalu zaspimo.

Za 91 milj smo potrebovali 19 ur, vključno z ribolovom in economy motoriranjem.

sončni vzhod nad gorami Albanije

4,5 kg

Italijani v akciji, nas niso nadlegovali

vodomlat

italijanskih ribičev močan jugo ne moti

15. julij 2021, četrtek

Brindisi, Italija

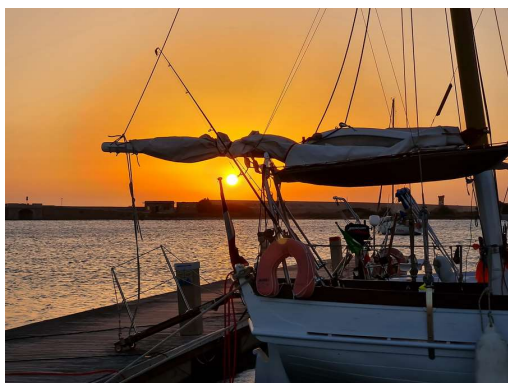
Ponoči je maestral zapihal na vso moč. Jeklenice so veselo pele, dvižnice ropotale, tudi naša od glavnega jadra, ki sva ga pozabila do konca popraviti. Spalo se je božansko. Komarje je odneslo, prineslo je hladnejši zrak in prevetrilo barko.

Vsi trije smo zelo pozno vstali. Ostanek dneva smo brkljali po barki, urejali, kuhali, pospravljali, kramljali s sosedi. Soparne vročine ni več in vrnila se je delovna vnema.

Večer je prišel prehitro, še marsikaj bi bilo potrebno narediti...
Maestral je vsaj malo zaspal in jutri bo čas za premik.

Še kapitanovo pojasnilo o "pločevinku" s slike:

Ladijski konstruktor Ernesto Tross, po rodu Nemeč, ki je živel v Italiji in je bil šolan slikar. Vedno je jadral z barkami ali letali in pisal. Zaradi lastnih slabih izkušenj z enotrupci in katamarani, ki jih je sam projektiral in izdelal ter izkušenj drugih, je stremel k izdelavi varne barke. Trdil je, da bum pod jadrom ni potreben, zaradi česar si je nakopal veliko nasprotnikov. Napisal je knjigo "La mia barca sicura", kjer je predstavil svoje videnje varne barke. Za potrditev koncepta je izdelal najprej T-Boat9, ki ga je preizkušal v vseh mogočih razmerah in nato še 10-metrski T-Boat 10 (na sliki) z imenom "White Bear" s katerim je plul po vsem svetu. Jadrnica je izdelana v celoti iz aluminija, ima plitev grez in dvižno leseno kobilico ter zunanji motor. Trup ima samo najnujnejše odprtine s privijačenimi pokrovi in na vsaki strani tri mala "podmorniška" okna. Posebej opazno je "pomanjkanje" buma, predimenzioni štraji in predvsem pa napenjalke. Posebnost je odsekan kljun z namenom enostavnega sestopa na obalo. Že na prvi pogled je jasno, da je voda ne more zaliti in da se v primeru prevračanja, zaprta kot je, zlahka in brez škode obrne okoli vzdolžne osi. Po nedavni smrti avtorja, barka sameva v marini Brindisi.

sončni vzhod v Brindisiju

fotografiranje za poročni album

Pločevinko sameva. Lastnik, ladijski konstruktor Ernesto Tross je pred 4 meseci umrl. S to barko brez buma je obkrožil svet.

Zbirateljica magičnih krpic? ali le vestna gospodinja...

16. julij 2021, petek

Savelletri, Italija

Po zajtrku gremo v marinski kafič na italijansko kavo. Odkrijem cafe in ghiaccio, kavo z ledom, nespenjeni približek frapeja. Ekspreso streseš v kozarec z ledom, ni slabo.

Arnu se na kopnem skoraj zmeša. Odkril je velike, skrbno negovane površine prave trave...

Opoldne le izplujemo s sveže oprano Laro v borbo z maestralom in valovi. Valovi niso tako grozni, kot so se širile govorice v marini. Nekateri so spoštljivi, vendar dolgi. Penice so v odhajanju. Najprej 2 milj jadrano proti Črni gori, da splezamo iz območja odbitih valov in zmešanih tokov pred velikim valobranom Brindisija. Ko obrnemo v smer cilja, imamo še nekaj stopinj rezerve do maksimalnega jadriranja v veter, ki ga Lara zmore glede na veter in valove. Polovico poti smo uspešni in sorazmerno hitri, potem je veter vse šibkejši in ker valovi trmasto vztrajajo, na pomoč priskoči Yanmar.

V Savelletriju pred temo najdemo dovolj prostora za bočni vez zraven ribičev. Večje ribiške barke Atille danes ne bo nazaj. Kapitan se vseeno odloči pospraviti rogelj za špi, da se kdo ne napiči. Pospravi ga v morje, akcija reševanja sledi jutri. Ne vznemirja se preveč. Morje je ob pomolu globoko samo 4 m.

Na začetku pomola je vezana jadrnica, ki nas je prehitela. Vodili bodo predstavitev regatnega jadriranja, ta vikend v Savelletriju, naslednje vikende po drugih obmorskih letoviščih ob italijanski Jadranski obali. za privez imajo dovoljenje kapetanije. Če si vezan samo eno noč, pravijo, da ga ne rabiš.

tudi ta Francoz je naredil barko sam; je lesena in ima dvizžno kobilico, da lahko pluje po kanalih

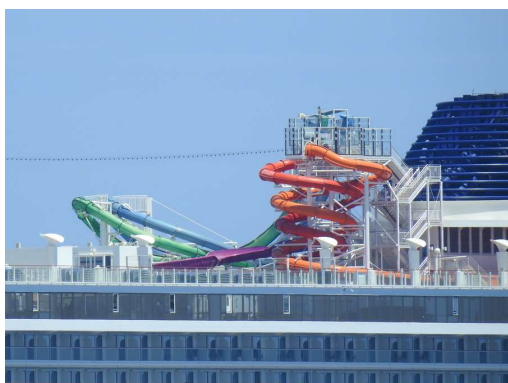
center Brindisija kjer letos nisva bila

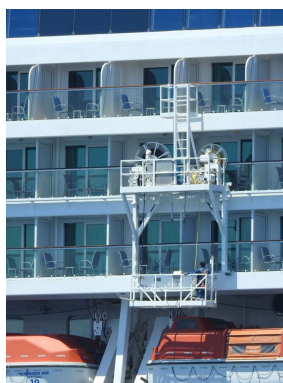
trdnjava pred marino

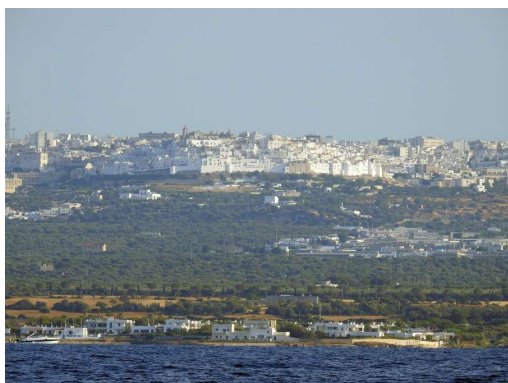
križarke se pripravljajo na akcijo

vse se že sveti

čiščenje steklenih balkonskih ograj

Ostuni

17. julij 2021, sobota

Savelletri, Italija

Savelletri je počitniški kraj, prevladujejo počitniška stanovanja, restavracije. Stalnih prebivalcev ni veliko. Vas ima mlekarno, market, delikatesi, sadjarja in kar nekaj ribarnic, ki delujejo vse leto - enako domača ribiška flota. V ribarncah se ribe na pultih bleščijo, kot da bi jih prej zloščili, cene so zmerne. Prodajalce ljubljanske ribarnice bi bilo dobro poslati sem na izobraževanje...

Po obisku trgovinic in Skipper bara izplujeva v valove nočnega vetra, dnevnega je ostalo bolj malo. Po več kot enem mesecu doživimo dež. Opere nas med izplutjem, med potjo morava celo pripeti stranski tendi. Do Mola di Bari nas v velike valove in šibek veter žene Yanmar. Gugajoče, ropotajoče potovanje...

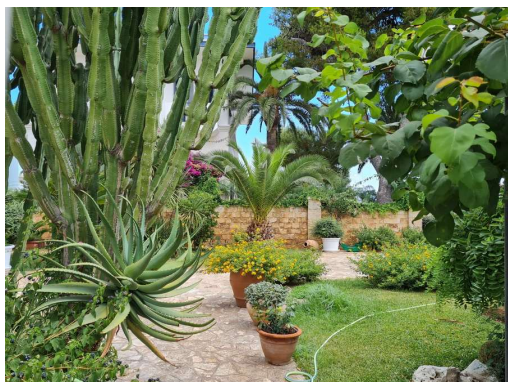
V Mola di Bari sidrava. Valovanju se ne da skriti. Še barke globoko v pristanišču se zibljejo. Tale pot na sever ni prav romantična... četudi smo sidrani pred "prizoriščem porok" (po Googlu) in imamo včasih prijetno glasbeno spremljavo.

ladica bivšega kapitana Atille; se naju spomni iz prejšnjih let; njegov parangal, ki je izključno za mečarice, je dolg 12 km

glavna ulica Savelltrija

urejen vrt, ni kaj

pogled na glavni pomol

takole smo vezani

18. julij 2021, nedelja

Bisceglie, Italija

Spanje je bilo katastrofično. Premetavali so nas valovi, čez nas je šla konkretna nevihta, ki ji je sledil še ognjemet iz "prizorišča porok". Zjutraj je soparno vroče in kapitan že ob 8h dvigne sidro...

Veliki, dolgi valovi iz SZ, z manjšimi okraski iz Z so postali znosnejši šele severno od Barija. Zadnjih 10 milj veter zapiha iz 15°, dvigneva jadra in celo nekaj milj jadramo brez pomoči motorja. V Biscegljah nas prijazna mornarja privežeta na eno izmed 6. mest, ki so namenjena tranzitu. Danes sta za nami in sosedi Italijani s poljsko registracijo ostali prosti samo še 2 mesti. Oboji smo se prej najavili po telefonu.

Popoldan počivamo v mirnih vodah. Zvečer gremo po sprehodu po starem mestnem jedru na pico v taverno na obali mandrača. Okoli glavne cerkve vse mrgoli in se dogaja nekaj kot vaški sejem. Na ulicah je nepopisna gneča, na obali mandrača ni nič bolje. Tujih turistov ne srečava, sami domačini, vsaj izgleda tako - in izgleda tudi, da jutri nihče ne gre na delo...

Marina Approdi Bisceglie ima v ponudbi, da lahko ostaneš v marini 2 dni za ceno enodnevnega veza. Lara in sosednji Gin Tonic sta ponudbo z veseljem sprejela.

Mola di Bari

potapljača 2 milj od obale, le kaj iščeta

na umetnem otočku, valobranu pred Biscegljami

Bisceglie z morja niso nič posebnega

nedeljska večerna maša

semanji dan?

pisana ponudba

delavnice in zabavnice

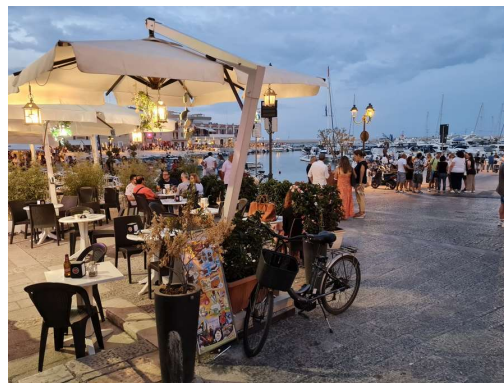
stranska ulica

glavni trg/park že izven starega dela mesta

še vedno imajo redne lutkovne predstave za otroke

del obale mandrača z lokali

19. julij 2021, ponedeljek

Bisceglie, Italija

Ne uspeva dobiti rent a avta. Ponudnika sta le dva, mestece ne premore niti turistične agencije in sezona je. Pa naslednjič, danes pohajava po starih gasah. Na tržnici sva pozna. Kupiva le rdečo čebulo di Tropea in diniji. Naslednji dve uri srkava cafe in ghiaccio pod marelo kafiča v mandraču.

Vroče in soparno je, v okolici so nevihte, na morju penice, v marini nam je čisto prijetno.

Večerni sprehod odpade. Predolgo klepetava s sosedi in še doseže nas nekaj dežja.

ljubitelj želv

sprehod po Biscegljah

sprehod po Biscegljah

sprehod po Biscegljah

sprehod po Biscegljah

pogled na marino Approdi Bisceglie

proti jugu

proti severu so lokalčki

na levčka ostriženi novi prijatelj

nebo je izgledalo kar grozeče - rodilo se je 10 kapelj

20. julij 2021, torek

Mattinata, Italija

Zjutraj se ne moreva upreti obisku tržnice. Pohitiva tja in ugotoviva, da ni prav velike ponudbe. Najbrž so krive počitnice. Edino ribji del nudi pestro izbiro rib, školjk, rakov, mehkužcev - po ljubljanskih cenah.

Dopoldan je malo vetra in piha v kljun. Motorirava dokler se na polovici poti ne zbudi maestral in 2 uri divje jadramo (45°s) po valovitem morju. Nato se veter izklopi in čez 15 minut, 6 milj pred Garganom, ponovno vklopi v smeri 10°p. Tri obrate se trudiva jadрати v muhast, močan, padajoči veter, a obupava in zadnje milje premaga Yanmar.

Za cilj sva, iz radovednosti kako izgleda, izbrala Mattinato. Piše, da je pristanišče namenjeno ribičem. Morda je to res pozimi, sedaj so v njem sami gomoni. Kje so parkirane številne koče, ki v 8 metrov globokem morju drgnejo mreže cel večer in celo noč, mi ni znano. Tudi kaj ujamejo, če to počno dan za dnem, je uganka.

Pristanišče je odprto na jug, ki ga danes ne bo. V njem so proti vzhodu pontoni za gomone, proti zahodu plaža, na sredini je sidrana Lara. Globina je 3 m in prostora je še za kakšno barko.

Veter z garganskih hribov še dolgo v noč piha kot burin, iz smeri maestrala. Čeprav cel zaliv izgleda počitniško živahen, se z nočjo vse umiri. Ni glasbe, italijanskega čvekanja, ni komarjev...

na glavni ulici stara tratorija kjer imajo vedno na meniju domače orecchiette z različnimi omakami

pranje muzgavcev

Adrijini plavajoči hiški, ena ima bazen... novi trend?

pogled na marino Bisceglie aprodi

vse se kopa, staro in mlado, kar za pomolom

taki fleki so plavali po morju pred Tranijem

ribiči pred Mattinato kočarijo v 8 metrov globoki vodi...

Gargano je znan po oljčnih nasadih

za pomolom plaža v zalivu pod Mattinatom

vhod v pristanišče, rumene bojice označujejo sipino

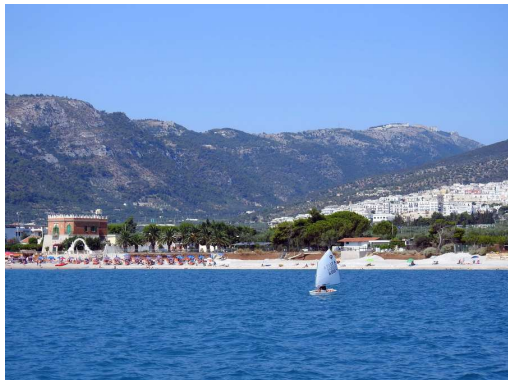
21. julij 2021, sreda

Vieste, Italija

Po jutranjem kopanju pred plažo, ki izgleda kot včasih "sindikalna" letovišča, se odpeljemo na turistični ogled južne obale Gargana. Lepa je, ena lepših, morda malo podobna zunanji strani Zakintosa, le manj divja.

Tudi, ko nam zapiha močan veter v kljun, se ne damo motiti. Počasi motoriramo proti Vieste, opazujemo okolico, občasno se kopava. Nismo edina jadrnica, ki ne jadra...

Sidro vržemo pod gradom, na južni strani Viest. Nismo edina jadrnica, ki jo premetavajo mrtvi valovi...

zaliv Mattinate

obala Gargana med Mattinato in Vieste

divje plaže

kultivirane plaže

naravni most

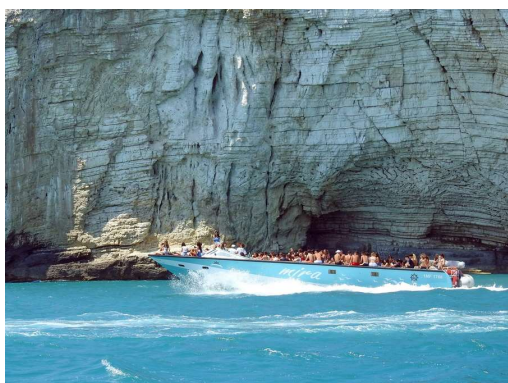
naravne jame

luknje skozi skale

podivjani turisti

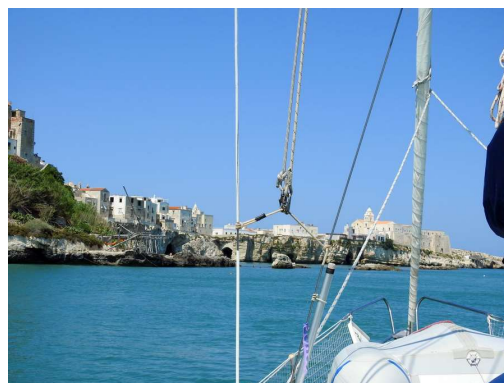
covid turizem...

svetilnik pred rtom Testa del Gargano

Testa del Gargano in Vieste

Vieste od blizu

22. julij 2021, četrtek

Ubli, Lastovo, Hrvaška

Spali smo dobro. Kapitan je vrgel še krmno sidro, da je bil kljun pretežno obrnjen v valove, in valovanje ni bilo tako motilno. Proti jutru je zapihal kar močan burin z Gargana v obratni smeri valov. Sedem kilsko pomožno brus sidro z verigo je vzdržalo.

Ko smo izpluli, nama je bilo jasno odkod valovanje. Zibali so nas valovi hrvaške burje in prvih 10 milj se vztrajno borimo z njimi in vetrom SSV iz smeri 15°. Po dveh urah vetra zmanjka, valovi ostanejo. Naslednje 3 ure nas v valove žene Yanmar, potem se počasi zbudi maestral in valove premaga. Jadranje postane lepo in hitro. Nekaj časa je Hanzi komaj kos navihanemu maestralu, ki se prijetno umiri 7 milj pred Lastovim in dokončno izdihne tik pred Bratinim otokom, preden zavijemo v Ubli.

Vlečemo dve panuli, s staro mašincino na konstrukciji za panele in z novo mašincino na novi palici. Z novo ujamemo galeba, natančneje artino - nas podučijo v Ublju. To so tisti malo večji, rjavkasti, ki jadrajo tik nad gladino morja. Revež je srečal

naš laks in ujel trnek s krilom. Reševalna akcija je uspela. Privlekla sva ga do barke, Bogdan ga je prijel z rokavicami, meni je uspelo izvleči trnek iz krila in peresno lahek ptič je po kratkem razmisleku veselo odletel.

Policija v Ublju je v sezoni dejavna celo noč. Bogdan jih je poklical kakšno uro pred pristankom in policaj naju je čakal na carinskem pomolu. Pogledal je "Enter Croatia", kjer se vidi ali si cepljen ali ... in dokumente barke, osebne dokumente. Bogdanovo digitalno potrdilo o cepljenju je odprl v "Enter Croatia", moje se v aplikaciji ni odprlo in je skeniral QR kodo iz pdf-ja digitalnega potrdila na mojem telefonu. Kapitanija ne dela celo noč in jo bo potrebno obiskati zjutraj.

62 milj sva preplula v 13 urah. Parkirava ponovno na bencinsko črpalko, kjer si lahko do 7h zjutraj, ko se le-ta odpre. Zjutraj si prvi na vrsti za dolit gorivo, ki je na Hrvaškem precej ceneje kot v Italiji in Grčiji... Trajekt in katamarana, ki prenočujejo v Ublju, do 6h izplujejo in potem se prestaviš na vzhodno obalo.

Ko gremo (kronik Arno na koncu poliže kozarca) po zasluženem gin-tonicu končno, spat je že jutri...

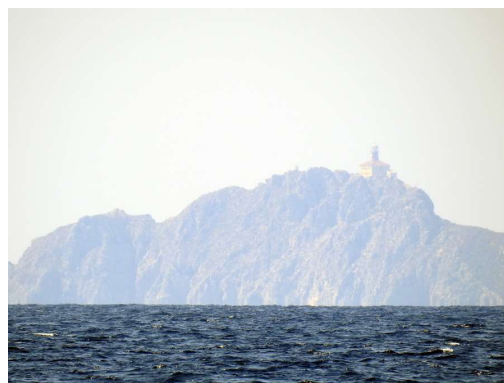
plaža v Vieste zvečer

plaža v Vieste zjutraj

Palagruža

Palagruža svetilnik od bliže

23. julij 2021, petek

Skrivena luka, Lastovo

Ob 7h, ko se odpre črpalka, Bogdan dolije gorivo in prestavi Laro s spečo posadko na vzhodno obalo. Obisk pri luškem kapitanu mine brez zapletov. Kapitan med klepetom naredi zapisnik o pregledu dokumentov plovila in plovila - izza pisalne mize... težka kapitanska.

Po obisku precej izropanega, bližnjega marketa in bifeja nad pristaniščem izplujeva na ogled Velega laga in JZ obale Lastova. V Jurjevi luki ni veliko plovil. Kamp zahodno od Ublja deluje in je poln šotorov. Plov zaključiva v Skriveni luki.

Sidro v drugo zadene fliko brez trave in dobro prime. V zalivu je sidranje dovoljeno. Možno se je vezati na belo/rdeče boje, vez spredaj/zadaj, kar nobeno plovilo ne upošteva. Vsi junaki, ki so plačali 100 kn za bojo, so privezanih samo na eno. Tretja možnost je privez na enega izmed dveh pontonskih pomolov pred restavracijama. Vstop v park prirode Lastovo plačajo vsa plovila, razen tistih z bližnjimi registrskimi oznakami.

Preostanek dneva se gremo počitnice.

Morje je bistro in prijetno sveže, ima 24°. Ni soparne vročine in tišino, razen zanemarljivih zvokov civilizacije, motijo le črički.

ostanki JLA na JZ obali

opazovalnice preraščajo agave

svetilnik Struga

Skrivena luka skrita za mogočnim svetilnikom

počitniška hišica

skoraj polna luna

24. julij 2021, sobota

Jurjeva luka, Lastovo

Dobro naspani in spočiti odkorakamo na sprehod do svetilnika Struga. Gumic pustimo na bližnji obali med počitniškimi apartmaji. Asfaltna cesta se pred vzponom na hrib svetilnika spremeni v betonsko in šele pod vrhom v makadamsko. Od konca zaselka naprej hodiš v senci borovcev. Vzpon je "prijetno" osončen. Srečamo nekaj turistov v izposojenih vozilih in slovenske pešake. Arnu je vroče...

Pred apartmaji prevladujejo vozila s slovenskimi in zagrebškimi registracijami. Edina restavracija na južni obali se odpre šele ob 14h. S težko pričakovanim pivom ni bilo nič. Arno je vodo dobil že med potjo.

Popoldan se prestavimo v Jurjevo luko. Pomol na SV strani zaliva je še prazen. Prištrikamo se nanj. Zahteva nekaj spretnost v privezovanju, ker ima prazni polji, prokriti samo z lesom. Od rangerjev izvemo, da si pregan s pomola le, kadar pride veliki policijski gliser, a to je bolj redko. V zalivu je poleg nas še 5 plovil, dve jadrnici in trije motornjaki. Največji, avstrijski, privezan na eno od dveh boj, skrbi za to, da ni moreče tišine.

Zvečer raziščeva Pasadur, poiščeva apartma, kamor naj bi se pozno ponoči vselila nečakinja z družino. Uspeli so priti šele na drugi trajekt - sezona je končno tu. V edinem odprtem bifeju jih počakava, da jih obvestiva, kje nas najdejo, ko se bodo po dolgem čakanju na meji in še daljšem čakanju na trajekt, spočili.

Noč v Jurjevi luki je precej bolj topla od včerajšnje v Skriveni.

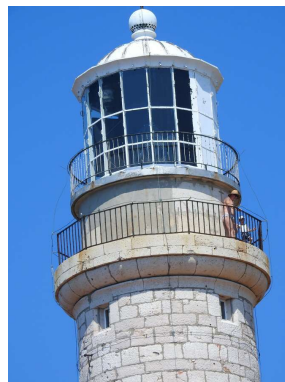
samo še gor splezamo

na morsko stran so mogočne pečine

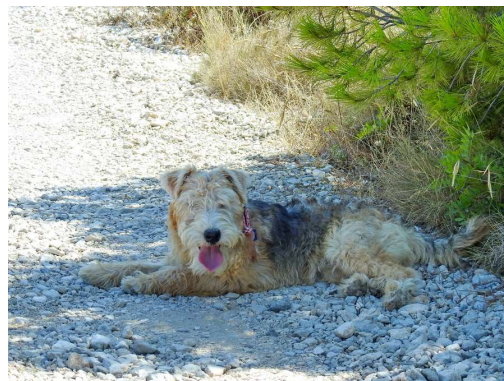
eden lepših svetilnikov Jadrana

sveti 27 milj daleč

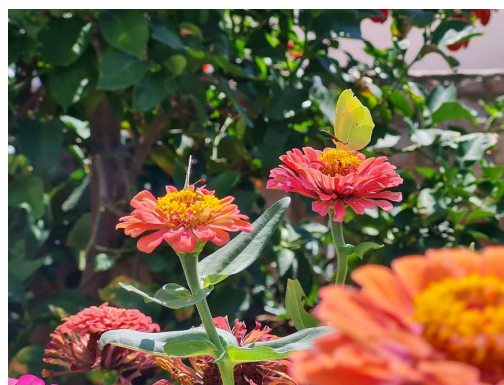
Skrivena luka s poti proti svetilniku

malo vroče je...

v dobi brez žic telefonski jaški izgubljajo veljavo...

vsak cvet ima svojega metulja

25. julij 2021, nedelja

Jurjeva luka, Lastovo

Želela sva mladino odpeljati na morski ogled zahodnega dela Lastova, a nam je močan jugo prekrižal račune. Ostali smo kar na pomolu. Malčki so veselo čofotali okoli Lare, malo starejši smo klepetali na Lari. Arnu se je za spremembo veliko dogajalo.

Pred nami so vezani dubrovčani v dveh malih gliserjih, s pomola skače zagnana zagrebška družina in vznemirja Arna, na plaži malo naprej je slišati slovensko in slovaško, nekaj je novodošlih jadrnic - če je bil v petek še blaženi mir, je danes prav nasprotno. Padli smo v višek sezone, ki jo je virus skrajšal in temu primerno povečal gostoto udeležencev.

Klepetamo s kapitanom Minnie, ki je sidrana v Malem lagu, s posadko Ljubljanskega jadranskega kluba, s sosedi. Dan se hitro prevesi v večer.

Zvečer obiščeva veselo primorsko družčino in sva deležna degustacije butičnih vin Vipavske doline. Na poti nazaj na Laro je hodil naravnost samo Arno...

čofotanje okoli Lare - morje okoli Lastova je kristalno čisto

mezica pri poskušnji vin

26. julij 2021, ponedeljek

Vela luka, Korčula

Tridnevna karta za park prirode je potekla in čas je za premik. Preden izplujeva proti Korčuli, kjer je na počitnicah družina hčere, nas obišče posadka Minnie in primorski prijatelji nama pripeljejo kruh, tonik (trgovine v Pasadurju ni, je samo v Ublju in v mestu Lastovo). Svet je majhen - po dolgem času se ponovno srečata kapitan Minnie in ljubljanski Primorec, nekdanja soseda v Ljubljani. Na Lastovu je pol Slovenije... druga polovica je na Korčuli...

Levante nas ujame šele miljo od Lastova. Genova je dovolj, da hitro jadramo proti rtu Velo Dance. Precejšnji valovi za rtom izginejo, malo naprej tudi veter. V globokem zalivu Vele luke veter zapiha v kljun.

Še dobro, da je kapitan rezerviral privez v marini Korkyra v Veli luki, sicer bi se za oskrbo z vodo, hrano in obisk domačih obrisala pod nosom. Vsi, tudi globlji zalivi, so polni jadrnic, katamaranov, vse boje v zalivih in pred mestom so zasedene. Barke tavajo po zalivu in čakajo, da kdo izpluje. V marino spuščajo samo, če imaš rezervacijo. In nama se je zdelo, da je v Jonskem morju gneča... ?

Uspem oprati nekaj perila, Bogdan barko in že prikorakajo domači. Lepo se je srečati po dveh mesecih. Tudi pesjana sta bila vesela snidenja. Nista pozabila na "sorodstvene" vezi.

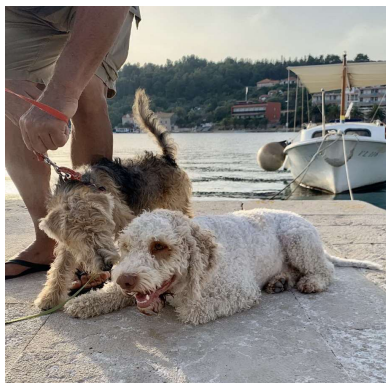
V prenapoljenem mestu še pravočasno najdemo prosto mizo v piceriji. Kasneje klepet nadaljujemo na Lari. Kljub pozni uri vročina ne popusti.

draguljarska taverna na Mrčari sameva, čeprav je odprta

trajekt, ki vozi na Lastovo, rine v valove

srečanje "bratcev"

27. julij 2021, torek

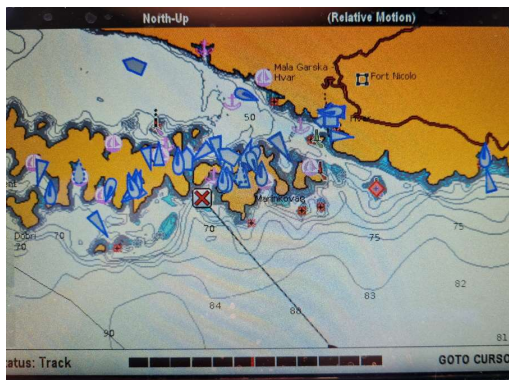
Duga, Hvar

V Veli luki mrgoli turistov. Pred trgovinami so čakalne vrste. Prodajalke so obupane, na koncu z močmi. Nekako uspeva nakupiti najnujnejše, se ohladiti s kavo z ledenimi kockami in vsi trije se izdatno zalijemo z vodo iz cevi v marini.

Laro prestaviva v zaliv Poplat, kjer se nam pridružijo domači, Tina, Matko, vnukinji in Porti pes. Kopamo se, klepetamo, uživamo. Arno je spustil Portija na svoj teritorij in na vsako pasje lajanje z obale ali glasen gliser sedaj rjoveta skladno v duetu.

Popoldan odplujeva naprej proti Hvaru. Zvečer sva dogovorjena za srečanje z drugo polovico posadke Lunge v zalivu Duga na S strani Hvara. Dvigneva jadra, a vetra je premalo, da bi nas samostojno dovolj hitro gnal v zeleno smer. Bliže sva Paklenim več je plovil. Med otočki so barke sidrane in vezane na obalo enako na gosto kot v grških pristaniščih. Grozljivo... in če pihne? ne boj, mesarsko klanje bo.

Pred temo se uspeva sidrati in vezati poleg Lunge. Tudi v Dugi in pred njo je že sidranih precej plovil. Veliko si imamo za povedati. Preseliva se (spet enkrat) na Lungo. Z drugo polovico posadke Lunge (Sonja in Vinko) se že dolgo nismo videli, čeprav so naši sosedi v marini Vrsar.

Pakleni - nimajo vsi AIS-a ...

neverjetna in nevarna gostota plovil

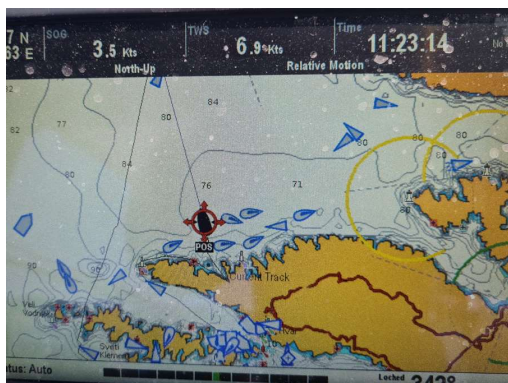
28. julij 2021, sreda

Šešula, Šolta

Po obveznem kopanju, da se vsaj malo ohladimo, se odštrikamo in odjadramo proti Šolti. Čez avtocesto Split - Vis, Hvar se komaj prebijemo na zahod. Pravila prednosti si marsikdo razlaga po svoje.

Lepo jadramo z jugo-zahodnikom skoraj do cilja. Še preden zložimo jadra, z gumicev že lajajo na nas natararji in nas vabijo v restavracije. Po Vinkovem nasvetu se sidramo v desni zalivček pred Šešulo, kjer ni take gostote plovil. Zvečer tudi tu to ne velja več...

Hladimo se v morju, klepetamo in preživimo še en lep večer na Lungi.

jutrarnji pogled na Raymarinkota

sončni zahod pred Sešulo

29. julij 2021, četrtek

Velika Borovica, Trogirski zaliv

Po kavici se poti Lare in Lunge razidejo. Lunga gre počasi domov v Vrsar, Lara bo še kar nekaj časa krožila po Jadranu. Danes greva raziskat Trogirski zaliv.

Kljub napovedi, lepo in hitro jadrava do rta Okrug pred Trogirom. Bogdan v Trogirju odda nekaj svoje prtljage, ker bo naslednji teden kapitan katamarana z nemško posadko. Dopolniva vodo in obplujemo bližnje obale. Lara išče primeren zaliv, da ga počaka.

Obale so polne kopalcev, apartmaji in hoteli ne delujejo popolnoma zasedeni. Peklensko vroče je. Opcija čakanja v zalivu Marine Agana odpade, ker se bo posadka scvrila. Sprejmeva prvotno odločitev - Vinišče in zavijeva v ozek zaliv Borovica na poti tja, da bi preživela miren večer.

Večerni ribolov ni bil uspešen, kuhanje večerje zelo vroče početje, kljub vmesnim skokom v morje.

Mir skalijo domači fantje, ki so si v zalivu omislili "moški večer", a ne vztrajajo dolgo.

Za dobro glasbo poskrbi radio - danes je obletnica smrti Oliverja Dragojeviča.

Lunga odhaja

na obali Trogirskega zaliva

30. julij 2021, petek

Vinišče

Po 102-gem lepljenju gumica odmotorirava v Vinišče in med potjo odkrijeva nekaj lepih zalivov.

Sidrava, natančneje, ukopljeva se skoraj na istem mestu kot pred dvema meseci, po prevoženih 1.363 miljah.

Med kapitanovimi pripravami na naslednji teden iz sosednje barke privesla njegov stari znanec. Logično, da zvečer sledi srečanje.

Pravi podvig je v Vinišču izvedeti, kdaj gre lokalni avtobus v Trogir. Domačini ga redko uporabljajo. Vsi vedo, da vozi in da je vozni red na internetu. Teta v turističnem takoj pove, da tisto na internetu ne drži. Njena verzija je drugačna. Druga teta, ki prodaja izlete z barko, vsaj ve kje je končna avtobusna postaja in tam končno zagledava vozni red, hardcopy, črno na

belem...

31. julij 2021, sobota

Vinišče

Kapitan sestavi svojo prtljago in odveslamo na obalo. Po kavici v bližnjem bifeju odkorakamo na avtobusno postajo. Avtobus pride z zamudo. Ko vkrcata potnike, mora šofer nujno pokaditi še cigareto. Potniki mirno čakajo na svojih sedežih - "bližnji vzhod".

Kapitan se odpelje. Z Arnom se sprehodiva po vasi, vrneva na Laro in začnem pisati bloge za nazaj...

na avtobusni postaji